

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie M. K., oskarżonego o czyn z art. 209 § 1a k.k. w zw. z art. 209 § 1 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2019 r. wniosku Sądu Rejonowego w C. zawartego w postanowieniu z dnia 12 grudnia 2018 r., sygn. akt II K [...], o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L.
z siedzibą w Ś.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia 12 grudnia 2018 r. (sygn. akt II K [...]) na podstawie art. 37 k.p.k. zwrócono się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy przeciwko M. K. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu tej decyzji wskazano, że oskarżony był wieloletnim ławnikiem orzekającym w Wydziale Karnym tego Sądu, wobec czego, z racji udziału w składach orzekających, miał kontakt z sędziami, uczestniczył w rozpoznawaniu spraw, naradach i wydawaniu orzeczeń.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu jest zasadny.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości” z art. 37 k.p.k. należy odnosić do sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania sądu lub stwarzać w odbiorze społecznym przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania

sprawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2018 r., V KO 31/18, Lex nr 2490340; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., III KO 62/18, Lex nr 2508531).

Niewątpliwie do okoliczności, które mogą powodować powstanie u osób postronnych lub stron postępowania obaw o bezstronność sądu właściwego należy sytuacja, w której oskarżonym jest były długoletni ławnik orzekający w danym sądzie. W orzecznictwie zasadnie przyjmuje się, że jeżeli stroną postępowania jest sędzia, pracownik sądu lub inna osoba, która ma bliski zawodowy a także osobisty kontakt z sędziami – ten sąd nie powinien orzekać w sprawie (zob. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2018 r., III KO 96/18, Lex nr 2572099; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., III KO 62/18, Lex nr 2508531). Stanowi to przejaw dbałości o dobro wymiaru sprawiedliwości, jakim jest wizerunek sądu jako organu niezależnego, z którym orzekają niezawisli sędziowie, co do których nie można czynić zarzutu, iż w swojej służbie kierują się pozamerytorycznymi względami. Chodzi przy tym o wyeliminowanie nawet obiektywnie nieuzasadnionych podstaw do podważania bezstronności sędziów orzekających w sprawie oskarżonego.

Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.